

Erasmus: **SERVER**

Pracuji už osmý měsíc v IT společnosti a dá se říct, že jsem po všech stránkách spokojen. Práce je nejen dost dobře placená, ale i zajímavá. Pravidelně se mění povaha projektů, pořád děláme něco nového, žádná rutina. Teda s jedinou výjimkou a tou je pravidelná údržba serveru. Je to nuda, musí se u toho udělat dost mechanických úkonů a navíc pravidelně a ještě k tomu v noci, kdy je provoz nejmenší. Nikomu se do toho nechce, takže jsme museli zavést rozpis, aby se s tou otravností dostalo na každého. Pravidelně se stává, že se na to někdo vykašle – což se bezprostředně nepozná, ale časem chyby způsobí řetězec dalších malérů ústících až do náhodných výpadků databáze. Protože se na údržbě střídáme a chyby se nemusí projevit hned, nebylo nikdy jasné, kdo je za konkrétní problém vlastně odpovědný.

Nebyla by to žádná tragédie, kdyby si toho ale občas nevšimnul i šéf. Několikrát na toto téma mluvil na pravidelných poradách, ale žádného výsledku nedosáhl. Chyby se neustále opakovaly.

Asi ho to dost štvalo, protože minulý čtvrtek začal poradu jinak než obvykle. Hned po příchodu do zasedačky jsem si všimnul, že kromě obvyklé haldy papírů před ním na stole leží dlouhý tenký předmět. Vypadalo to jako rákoska, ale jednak jsem dobře neviděl, jako mladší zaměstnanec sedím na opačném konci dlouhého stolu než šéf a kromě toho mi nebylo jasné, k čemu by v IT firmě něco takového bylo.

Tentokrát šéf začal poradu neobvykle vestoje a důrazným hlasem.

„Včera už zase byly chyby v databázi a nefungovala skoro polovina filtrů“

„Už mám těch vašich malérů tak akorát dost!“

„Máte se starat o pravidelnou údržbu a pravidelně na to akorát kašlete.“

„Od dnešního dne to budu sledovat, zjistím konkrétního povaleče a nedostatky v pravidelné údržbě serveru budu trestat klasickou výchovnou metodou.“

Vzal do ruky rákosku a zvedl ji do výšky.

„Výpraskem rákoskou“

...a švihnul rákoskou o stůl. I když dopadla na tlustou vrstvu papírů, pěkně to prásklo.

Všichni se zasmáli. Pousmál se i šéf a odložil rákosku na skříň za svými zády. Nemohl jsem si ale nevšimnout, že ještě stačil zkoumavě přejet pohledem po všech přítomných aby si zjistil reakce. Naše pohledy se na zlomek sekundy setkaly. Pak už jsme se ale věnovali aktuálním projektům jako obvykle a nikdo o tom neřekl ani slovo. Jen po skončení porady jsem zaslechnul nějakou poznámku jednoho kolegy o rákosce a následný smích v jeho okolí.

Mně se ale obraz šéfa s napřaženou rákoskou neustále vracel. Už od dětství vím, že nejsem tak docela jako ostatní. Zatímco kamarádi docela normálně listovali pornočasopisy, mně se líbily obrázky středověkých mučiren, obětování zajatců u starých Mayů a podobně. Později jsem na internetu začal vyhledávat stránky s tematikou nejrůznějšího erotického mučení a hlavně výprasků. Představoval jsem si, jak si mě zavolá krásná dominantní žena, poručí mi stáhnout si kalhoty a přehnout se přes stůl. Nikdy jsem to ale nezažil ve skutečnosti. Všechny moje přítelkyně vůbec nechápaly o čem mluvím a nanejvýš se na mě starostlivě dívaly.

Až donedávna mě taky nenapadlo, jak vzrušující může být představa výprasku od jiného muže. Nadřizený s rákoskou se mi ale vybavoval znovu a znovu. Nemohl jsem se té představě zbavit. Jaké by to asi bylo, kdyby si mě zavolal do své kanceláře, přikázal mi stáhnout si kalhoty a seřezal mi tou jeho rákoskou zadek? Kolik bych asi vydržel? Jak moc by to bolelo? Ta představa se stávala nesnesitelnou. Myslel to vůbec vážně? Ale proč by jinak tak zkoumavě přejel po všech pohledem?

Několik dní jsem sbíral odvahu, až nakonec jsem se odhodlal. Počkal jsem na konec pracovní doby, kdy už všichni odešli. Tedy všichni až na šéfa, který skoro vždycky pracoval o dost déle. Sebral jsem veškerou odvahu a šel k němu do kanceláře. Nesměle jsem zaklepal, vešel dovnitř a zastavil se před jeho stolem. Vyřizoval zrovna nějaké e-maily a jen letmo se podíval kdo to přišel.

„Co potřebuješ?“

„Přišel jsem kvůli těm problémům s pravidelnou údržbou serveru, jak jste o tom mluvil na poradě.“

Překvapeně vzhlédl od monitoru. Určitě si všimnul nesmělého tónu v hlase – ve firmě všichni mluvíme se šéfem naprosto otevřeně a bez problémů. Taky mu neuniklo to vykání – normálně si všichni tykáme.

„Ano“

Jeho hlas zněl neobvykle přísně, ale maličko se usmíval.

„Totiž...“

Začal mi trochu selhávat hlas.

„...asi za to trochu můžu já“

„AHA“

Trochu se odmlčel. Asi taky váhal, jak to myslím.

„Posaď se, promluvíme si o tom.“

Sedl jsem si na židli a sledoval ho.

Otočil se na židli ke mně a pohodlně se opřel.

„Víš, co jsem posledně na poradě sliboval za zanedbání pravidelné údržby?“

Ted' nastal rozhodující okamžik. Jestli je to jinak než si myslím, tak se pořádně ztrapním a dost možná si budu muset hledat novou práci. Jenže ono to bude, jak si myslím, vždyť se ani nezeptal, o co přesně jde a navíc se chová úplně jinak než obvykle.

„Ano, sliboval jste potrestání klasickou metodou.“

Pořád ještě jsem se neodvážil použít to slovo „výprask“.

„Správně. A taky jsem předvedl, jak to myslím. Je ti to jasné?“

Přísný hlas ve spojení s mírným úsměvem na jeho tváři mi dodal odvahu.

„Ano, použijete tu rákosku.“

Řekl jsem to jakoby s malým otazníkem na konci.

„Přesně tak. Měl jsem na mysli klasický výprask.“

„Výprask na zadek.“

„Výprask na holý zadek.“

Takže je to tak. Můj šéf je na tom podobně jako já, jen z opačné strany. Ted' už není cesty zpět. Ted' už nemusím opatrně zkoumat, jak to vlastně je a jestli to nebyla jen moje fantazie. Rozhodl jsem se jít o další krok dál.

„Ano Pane. Udělal jsem chybu a budu za to potrestán.“

„Správně. A nebudeme s tím otálet. Provedeme to tak aby se už podobná chyba příště neopakovala. Od ted' budeš poslouchat moje příkazy. Neuposlechnutí budu trestat zvlášť.“

V rozkroku už jsem cítil pořádné napětí.

Vstal ze židle a přešel na moji stranu stolu.

„Správná činnost serveru je pro naši firmu důležitá a ty jsi ji ohrozil.“

„Víš, jaký tě teď za to čeká trest?“

Málem mi praskly trenýrky.

S očima ponížene sklopenýma jsem odřikával.

„Budu potrestán výpraskem rákoskou na holý zadek.“

„Správně.“

„Protože to je poprvé, budu mírný a dostaneš nejprve dvacet ran a pak posoudím, jestli to stačilo.“

„Trest bude vykonán okamžitě.“

„Vstaň, sundej si kalhoty a trenýrky si stáhni ke kolenům.“

Poslušně jsem vykonal příkazy. Stát polonahý před cizím chlapem mě kupodivu neuvěřitelně vzrušovalo. Nemohl si toho nevšimnout – můj penis stál jako oj od vozu.

Přešel ke skříni a vytáhl odtamtud rákosku.

„Předkloň se a rukama se opři o stůl. Nohy mírně od sebe a prohni se v zádech, ať máš pořádně nastavený zadek.“

Pomaloučku jsem se otočil ke stolu, dal dlaně na desku, nohama mírně couvnul, abych byl předkloněný podle jeho přání. Nohy jsem rozkročil nakolik mi to trenýrky u kolen dovolily. Když jsem se pak ještě prohnul v zádech, musel být na můj holý a vystrčený zadek krásný pohled.

„Teď budeš poslušně držet, dokud nebude celý trest dvaceti ran rákoskou vykonán. Rány si budeš počítat sám. Pokud nedodržíš pozici nebo nebudeš řádně počítat, bude to znamenat další přísný trest. Tak koukej držet! Rozuměl jsi?“

„Ano Pane.“

To už jsem myslel, že vzrušením exploduju.

Postavil se ze strany a napřáhl rákosku.

„Začneme.“

Napjatě jsem očekával první ránu. Ozval se svist a ostrý dopad ratanu na můj holý vystrčený zadek.

„Auu!“

Bolelo to o dost víc než jsem čekal. Ale snažil jsem se dodržet pozici.

„Jedna, Pane.“

Vydržet dvacet takových nebude sranda.

Další svist rákosky a dopad. Tentokrát o něco níž než při první ráně.

„Dvě, Pane.“

Bolest z dopadu rákosky trochu oslabila moje vzrušení a i můj penis maličko ochabnul. Naproti tomu jeho asi právě naopak, protože když jsem letmo otočil hlavu na stranu, všimnul jsem si pořádné boule na kalhotách šéfova obleku.

„Tři, Pane.“

Výprask pomalu pokračoval. Mezi jednotlivými ranami dělal celkem dlouhé pauzy. Asi abych si to fakt naplno užil. Nevím, jestli se mi to zdálo nebo jestli mě opravdu začal šetřit, ale další rány už mi připadaly daleko snesitelnější. A taky podstatně víc vzrušující, takže penis se mi už zase postavil naplno.

U patnácté rány už jsem měl co dělat, abych se udržel vestoje. Maličko jsem poklesl v kolenou. Všimnul si toho a hned mě přísně napomenul.

„Zpátky do pozice nebo uvidíš!“

Posledních pět vysázel ještě trochu pomaleji.

„Dvacet, Pane.“

Nechal mě přehnutého s vystřeným – nyní již pěkně zmalovaným – zadkem a několikrát švihnul rákoskou do vzduchu. Za okamžik jsem uslyšel další rozkaz.

„Teď si stoupli do pozoru tady ke stěně a ruce dej za hlavu.“

Přešel jsem kam mi ukázal a postavil se podle jeho příkazů.

„Teď budeš stát v pozoru pět minut a budeš přemýšlet o svém provinění a trestu. Za pět minut se tě zeptám, jestli ti jeden výprask stačil nebo jestli potřebuješ k nápravě ještě přídavek.“

Pak si šel sednout zpět na židli a asi vyřizoval další e-maily – slyšel jsem tukaní klávesnice.

Hned mi došlo, o co mu jde. Prostě mi dává možnost, abych si řekl o pokračování. Asi dobře věděl, co se mi honí hlavou. První výprask byl naprosto fantastický. První rány sice bolely o dost víc než bych čekal, ale celé to bylo úplně jak z mých nejtajnějších snů. Vydržím ale ještě další? Kolik mi vysází na zadek tentokrát? Mám si říct o přídavek?

Pět minut uběhlo rychleji než bych čekal. Slyšel jsem jak vstává a jde ke mně.

„Tak co? Už jsi si rozmyslel, jestli se polepšíš? Nebo potřebuješ další výprask?“

Já už v tom měl jasno.

„Bojím se, že první výprask mi nestačil, Pane. Bojím se, že by se můj prohřešek mohl opakovat.“

„Dobře, budeme tedy pokračovat dalším trestem. Dostaneš znovu rákoskou na holý zadek, ale pro zvýšení výchovného účinku budeš tentokrát úplně nahý.“

„Svlíkní se do naha.“

Rychle jsem ze sebe shodil zbytek oblečení a postavil se zpět do pozoru.

„Teď si klekni přede mě na kolena.“

Splnil jsem rozkaz a díval se poslušně do země.

„O další trest sám poprosíš. Uvedeš způsob trestu i jeho výši.“

Neuvěřitelný! Ten chlap snad dokáže číst myšlenky. Nucenou nahotou ještě zvýšil moje ponížení a teď mi dává možnost abych si sám určil, kolik ještě dostanu.

Kolik můžu snést? Už teď musím mít zadek slušně pruhovanej. Abych si zítra vůbec mohl sednout.

Pomalou odříkávám:

„Prosím o vykonání dalšího trestu. Prosím o třicet ran rákoskou na holý zadek. Během trestu budu překloužený, opřený o stůl s poslušně nastaveným zadkem.“

Asi se mu to taky moc líbilo, protože jsem zahlédl, jak se spokojeně tváří a taky stále větší bouli na jeho kalhotách.

„Připrav se k potrestání. Pravidla už znáš.“

Předklonil jsem se jako posledně, ruce položil na desku stolu a vystrčil zadek. Nohy jsem rozkročil trochu víc než posledně abych měl pevnější postoj. Musel na nás být nádherný pohled. Úplně nahý podřízený v předklonu s nastaveným zadkem a vedle něj jeho šéf s napřaženou rákoskou.

Tentokrát nezačal s výpraskem hned. Napřed pomalu přejížděl rákoskou po vystrčeném zadku. Asi si vychutnával pohled na mě.

„Začneme.“

Podvědomě jsem se napjal.

„Jedna, Pane.“

První rána dopadla na nastavený zadek. Asi jsem se trochu přecenil. Vydržet třicet takových mi dá zabrat.

„Dvě, Pane.“

Zase dělá mezi ranami pauzy a asi si to naplno užívá.

Stejně jako já.

Rána za ranou dopadají na můj zadek a já se snažím co nejlépe držet a přitom i počítat. Na konci už mám zadek rozpálený do běla a není na něm snad místo kam by rákoska nedopadla. Od dvacáté rány mám zase co dělat abych se udržel rovně.

„Třicet, Pane.“

Odložil rákosku na stůl a zase mě nechal ještě chvíli přehnutého s vystrčeným a seřezaným zadkem. Asi si vychutnává pohled na seřezanou zadnici. Škoda, že tu nikde není zrcadlo. Čekám, jestli bude nějak pokračovat, ale asi se mu to napoprvé zdá víc než dost, že mi zmaloval zadek (určitě) domodra.

„Narovnej se obleč se.“

Pomalů se oblékám a nejdříve po něm občas podívám. Co bude dál?

„Líbilo se ti to?“

Konečně prolamuje ticho. Asi taky nevěděl co říct.

„Moc. Ještě nikdy jsem tohle nezažil“

„Tak to jsi se držel moc dobře. Sedni si.“

„...teda jestli můžeš.“

Až do večera jsme se bavili o spankingu. Byl nesrovnatelně zkušenější než já. Vykládal mi o svých prvních zážitcích a o tom, co se mu líbí nejvíc. Já jsem mu pak na oplátku popisoval svoje představy a sny. Dohodli jsme se, že je rozhodně musíme co nejdříve realizovat.

Erasmus 2010